

תרתי משמע.

איך הילדים שלנו הם תוכים, אה?
 מציבים לנו מראה, מדברים אותה שפה
 שלפעמים, אם זה לא היה מצחיק זה היה עצוב.
 יום אחד ירחמיאל אומר לי באמצע האמבטיה (זמן ההשראות הבינלאומי, אה?!)
 "זה בעייתי" לא הצלחתי לדבר מרוב צחוק
 והבנתי שכנראה הוא שמע אותי אומרת את צמד המילים הנ"ל לאחרונה פה ושם.
 הנסיונות לדלות ממנו "מה בעייתי?" לא העלו שום תוצאה.
 אחר כך, כשאני מסתכלת בתמונות שצולמו
 ולא ידעתי איך, ומה לבחור לאלבום שהלך ותפח לו בס"ד,
 כלאמר - על איזה תמונות לוותר (כדי לא להגזים)
 (ואני אגלה לכם, שהילדים המתוקים שלי לא עושים לי חיים קלים בעניין התמונות,
 התוצאות שאתם רואים - אחרי הרבה יזע ואנרגיות, כוחות וזמן...
 ותלוי. תלוי מתי אני "נופלת עליהם" עם הצילומים,
 באיזה שלב ומה המצב ברכבת ההרים והרוח,
 באיזה דקות ביום הסטודיו יהיה פתוח...)

אני מבינה שזו בעייתי. צילמתי אותם בהגזמה לחלאקה

מה עוד בעייתי?
 שאני קונה אביזרים מיוחדים לצילומים,
 שישרתו מטרה מסוימת
 ויצטלמו פוטוגני ויפה ובצורה שאני מדמיינת,
 וגם שיושיבו את המתוקים במקום הרצוי (כלאמר ברקע הסטודיו, ולא בספה נגיד.....)
 אממה, הרכישה יצאה מוצלחת מדי
 קרי - המתוק התלהב יותר מדי מההפתעה שקניתי לצילומים
 והוא מבחינתו עסוק עם זה עכשיו
 בצורה שלו, בדרך שלו
 במיקום שלו (גם חדר הילדים זו אופציה...)

ו...ב...ז...מ...ן שלו

אז..... זו בעיה שלי שקניתי להם דברים אטרקטיביים מדי, אה?!

*והוא רק בן 3.

חשבתי שבגיל הזה אני יכולה עליהם

מסתבר שכשהם בבית - הם מרגישים משוחררים לעשות ככל העולה על רוחם
מה שפחות קורה כשהצלמת היא אישה "חדשה" בשבילם,
הם קצת יותר מתביישים..
ומשתדלים להחזיר את ההפתעות בנימוס
אחרי 15 דק' ולתת להמשיך לסט הבא.
ולא חושבים שכל דבר שהביאו להם להצטלם, מעכשיו הוא "שלהם".
(לפחות הפריבילגיה כשהם בבית היא להמשיך לצלם ביום אחר אם זה מתאפשר...)

דוגמא,

קניתי פלטת צבעי מים ובקבוקוני צבע לצילומים,
אחרי שהמתוק (בנס פלאי, רגעי חסד!) הסכים לשכב איתם 3 דק' כמו שביקשתי
וב"ה יצאו תמונות כמו שרציתי
הוא היה מוכרח לפתוח את הבקבוקונים, ולהבין איך משתמשים בצבעי מים
ו..... לעשות יצירה.

בקש- "דף"!

לא עזרו ההסברים שצריך סינר ו/או להוריד בגדים כדי שלא יתלכלך,
ולא השכנועים שיש לנו עוד דברים מעניינים להצטלם איתם...
החלטתי לזרום איתו בסוף ובינתיים לצלם את תמר,
הילד ישב שעה ליד השיש וצבע להנאתו,
התמרח בכל טוב הצבע שקניתי (לו! רק למי!?)

)

ויצר יצירות מופת (על השיש, בכוס, בבקבוק. אה, גם בדף... אל דאגה לכולם שלום)
העיקר הוא נהנה. מה שבטוח.